...ם, באולמות וחופי־הרחצה, ורואה

...ים בקאן

דורותי דאנדרידג', ששחקה בכשרון בסרט כרמן ג'ונס, עיבוד חדש מהאופרה של ביזה.

לאלילת המים אסתר ויליאמס נשמר מקום נכבד. **בעלת האוסקר** השנה, גריר קר...

1 במאי 1955

חזית האדמה

מי כבש את הפסטיבאל בתל הפועלים? ניחשתם. היום היה יומן הגדול של ארצות הגוש המזרחי. הסרט, אשר עשה את הרושם העז ביותר, היה הסרט ההונגרי לילי מרלן, מעשה בצעיר העומד בפני הכרירה בין חיי־הרפתקאות, לבין חיי־אושר־עושר. מובן מאליו שהוא בחר בהרפתקאות. אחרת היה הסרט מסתיים אחרי הסצינה הראשונה.

רושם עז לא פחות עשה הסרט הצבעוני הרוסי רומיאו ויוליה. העלילה כולה מעובדת לבאלט, מבוצעת, בין השאר, על ידי אחת הבאלרינות הטובות בעולם, גאלינה אילאנובה. המוסיקה היא, כמובן, משל פרוקופייב. סרט כזה אינו יכול שלא להצליח.

לאחר ההצגות נתכנסו העתונאים למסיבה מצומצמת עם הרוסים (9), הפולנים (2), ההונגרים (5), הרומנים (2), הצ'כים (5), בקומקי ההדקה וצינצנות הקאוויאר (לאין מספר). היתה זו אחת המסיבות הלבביות ביותר בכל הפסטיבאל. הרוסים הרימו את כוסותיהם בזו אחר זו. אולם אש מהם לא שתה לחיי סטאלין, או אפילו לחיי בולגאנין: הפוליטיקה נדחתה לקרן זווית. מחה ראלי גבעה 24 אינה עונה, בטענה כי סרט זה פוגע בהם. אבל האנגלים אפילו לא חשבו על כך, מפני שהם ג'נטלמנים מושלמים.

בשעות הערב המאוחרות לא אירעו כל מאורעות מיוחדים. סיירתי על פני העיר ונקלעתי לקאזינו של קאן. פגשתי שם את ויטוריו דה־סיקה, שהתכונן לעזוב את העיר. הוא היה מאושר: הוא זכה בארבעה מיליון פראנק במשחק הרולטה.

* * *

2 במאי 1955

אשה אחת

במשך כל היום מוצגים סרטים דוקומנטריים קצרים של ארצות שונות. העתונאים כמעט ואינם נראים באופק: הם מנסים לעכל את מטעמי הגוש המזרחי, שנבלעו ל־קרבם באחד במאי. שדרות קרואזט מלאות קהל חובבי־כוכבים, כרגיל. קדחת האוטוגראפים הגיע לשיא חדש: אוטוגראף של כוכב הוליבודי, או של ג'ינה לולוברג'ידה עולה 500 פראנק.

בצהריים מסיבת עתונאים עם אסתר (בת נפטון) ויליאמס. אסתר עשתה עלי רושם של אשה מעשית להפליא. היא אפילו ניסתה ללמד שני צלמים איך לצלם. אולם יותר מכל מעניינות השקפותיה על חיי־המשפחה ההוליבודיים. אמרה היא, בין השאר: "מוטב שכל כוכבה הרוצה להיות מאושרת תלמד ממני. כי יש לי בעל מסור, האוהב ילדים ולוקח חלק פעיל בכל שטחי עבודתי."

בערב פגישה נוספת עם הרוסים. הבמאי סרגיי יוטקביץ משיב ברצון על השאלות המוטרדות עליו מכל עבר. שואל עתונאי צרפתי: "מדוע אתם מסריטים סרטים כה רבים על מלחמת־העולם השנייה? אנחנו, בני אירופה המערבית, לא אוהבים את זכרונות־המלחמה." התשובה: "אנחנו מסריטים סרטים מלחמתיים אך ורק מפני שהם מביעים את רעיון אחדות עמי ברית־המועצות."

* * *

3 במאי 1955

אש ומטורפים

היום מתחיל בדליקה קולנועית. בסרט הנורבגי הלהבה מגמה צעיר מסורף מרוב אהבה לשרוף את הדלת המפרידה בינו ל־בין אהובתו. האהובה מכבה את הדליקה בעזרת דליים מלאים מים, אך אינה מצליחה להטביע את השיעמום השורר באולם.

בעקבות המטורף הראשון מופיע על הבד מטורף מסוג אחר לגמרי: לודביג השני מלך באוואריה, גיבור הסרט הגרמני המבויים על־ידי הלמוט קאוטנר. לודביג המסכן מאוהב בבמה ובמוסיקה, ומנסה להציג את האמלט

(המשך בעמוד 16)

"היהודים הללו לא יכלו לעשות סרט טוב מבלי לבלבל משהו."

הסרטים הישראלי והבולגארי עוררו ב־מקצת את קנאתו של במאי־המתח הגדול ג'ורג' קלוזו, אשר סרטו שנעון־הגברים יוצג מחר. אמר קלוזו בלכתו לעבר בית־המלון שלו: "חבל מאד. בסרט שלי יש רק שישה הרוגים — ואין אף תת־מקלע אחד!"

היום התנהל הטבח לא רק על הבד, אלא גם בסעודת העתונאים, אשר נערכה באי הקטן, לרין. הנרצחים העיקריים היו עשרות תרנגולות וברווזים צליים, שהושמדו כ־הרף עין.

בעת אותה סעודה, בשנה שעברה, איב־דה הכוכבונת הבריטית, סימון סילבה, את בגד־הים שלה והצטלמה כחברת הכוכב ה־הוליבודי רוברט מיטצ'אם, כשהיא לבושה אפס. השנה אירע מקרה דומה: הזמרת הצרפתית סאני מאמאר איבדה את החזייה שלה, בעמדה לפני הצלמים. אבל איש לא התיחס לזה ברצינות.

לאחר הסעודה המשעשעת נתכנס חבר שופטי הפסטיבאל ועבר לדון בנושאים משעשעים פחות. כעבור דקות ספורות כבר החליטו השופטים להוציא ממסגרת הפסטיבאל את הסרט היוגיסלאבי נתיב הדמים, ה־מתאר את סבלותיהם של שבויים יוגוסלאביים במחנה־ריכוז נאצי בנורבגיה. סיבת הסילוק: הסרט איננו מבחין בין גרמנים לנאצים, עלול לפגוע בנציגי גרמניה המערבית, ה־משתתפים בפסטיבאל קאן.

היה זה תקדים מסוכן. הרי גם האנגלים היו יכולים לדרוש את סילוק הסרט הישראלי, שבו מוצגים הבריטים כאכזרים.

* * *

1 במאי 1955

חזית האדמה

מי כבש את הפסטיבאל בתל הפועלים? ניחשתם. היום היה יומן הגדול של ארצות הגוש המזרחי. הסרט, אשר עשה את הרושם העז ביותר, היה הסרט ההונגרי לילי מרלן, מעשה בצעיר העומד בפני הכרירה בין חיי־הרפתקאות, לבין חיי־אושר־עושר. מובן מאליו שהוא בחר בהרפתקאות. אחרת היה הסרט מסתיים אחרי הסצינה הראשונה.

רושם עז לא פחות עשה הסרט הצבעוני הרוסי רומיאו ויוליה. העלילה כולה מעובדת לבאלט, מבוצעת, בין השאר, על ידי אחת הבאלרינות הטובות בעולם, גאלינה אילאנובה. המוסיקה היא, כמובן, משל פרוקופייב. סרט כזה אינו יכול שלא להצליח.

לאחר ההצגות נתכנסו העתונאים למסיבה מצומצמת עם הרוסים (9), הפולנים (2), ההונגרים (5), הרומנים (2), הצ'כים (5), בקומקי ההדקה וצינצנות הקאוויאר (לאין מספר). היתה זו אחת המסיבות הלבביות ביותר בכל הפסטיבאל. הרוסים הרימו את כוסותיהם בזו אחר זו. אולם אש מהם לא שתה לחיי סטאלין, או אפילו לחיי בולגאנין: הפוליטיקה נדחתה לקרן זווית. מחה

הבמאי הרוסי יוטקביץ בהרימו כוס מלאה: "איך יכול מישהו לדבר על מסך־ברזל, בשעה שאנו משתתפים בכל הפסטיבאלים הבינלאומיים?"

הצלחתם המזהירה של ארצות הגוש הסו־ציאליסטי כמעט והשכיחה את הסרטים ה־בלתי נשכחים שהוצגו אתמול, ביניהם הסרט הישראלי ההודי בראנ־באהו — מעשה ב־אשה הנחשדת בבגידה בבעלה, על לא עוול בכפה. הסרט היה מוצלח. אולם הוא נפל בהרבה מן הסרט קלקוטה, העיר האכזרית, אשר הוצג כאן בשנה שעברה.

הסרט השני של אתמול היה לוחות שנה לנשים, מתוצרת יפאן. סרט זה עוסק בחמש אחיות, אשר ארבע מהן מתנגדות לנישואין — עד אשר פוגשת החמישית בבחיר ליבה. הסרט שונה מן התוצרת היפאנית הרגילה, המוקדשת לאלימות וסערת־יצרים: הוא משתכשך לאיטו, תוך שלוה אולימפית, וכל זאת בלי לשעמם את הצופה.

אגב, לוחות שנה לנשים הוצג בפסטיבאל במקום סרטו של המפיק היפאני מאגאטה, הנסיכה סן (עלילות לוקרציה בורג'יה ה־יפאנית). סיבת החילופין: מאגאטה עסוק מדי בהכחשת הכרזותיו האנטי־צרפתיות ה־חריפות, אשר פורסמו בעיתונים שונים.

* * *

2 במאי 1955

אשה אחת

במשך כל היום מוצגים סרטים דוקומנטריים קצרים של ארצות שונות. העתונאים כמעט ואינם נראים באופק: הם מנסים לעכל את מטעמי הגוש המזרחי, שנבלעו ל־קרבם באחד במאי. שדרות קרואזט מלאות קהל חובבי־כוכבים, כרגיל. קדחת האוטוגראפים הגיע לשיא חדש: אוטוגראף של כוכב הוליבודי, או של ג'ינה לולוברג'ידה עולה 500 פראנק.

בצהריים מסיבת עתונאים עם אסתר (בת נפטון) ויליאמס. אסתר עשתה עלי רושם של אשה מעשית להפליא. היא אפילו ניסתה ללמד שני צלמים איך לצלם. אולם יותר מכל מעניינות השקפותיה על חיי־המשפחה ההוליבודיים. אמרה היא, בין השאר: "מוטב שכל כוכבה הרוצה להיות מאושרת תלמד ממני. כי יש לי בעל מסור, האוהב ילדים ולוקח חלק פעיל בכל שטחי עבודתי."

בערב פגישה נוספת עם הרוסים. הבמאי סרגיי יוטקביץ משיב ברצון על השאלות המוטרדות עליו מכל עבר. שואל עתונאי צרפתי: "מדוע אתם מסריטים סרטים כה רבים על מלחמת־העולם השנייה? אנחנו, בני אירופה המערבית, לא אוהבים את זכרונות־המלחמה." התשובה: "אנחנו מסריטים סרטים מלחמתיים אך ורק מפני שהם מביעים את רעיון אחדות עמי ברית־המועצות."

* * *

3 במאי 1955

אש ומטורפים

היום מתחיל בדליקה קולנועית. בסרט הנורבגי הלהבה מגמה צעיר מסורף מרוב אהבה לשרוף את הדלת המפרידה בינו ל־בין אהובתו. האהובה מכבה את הדליקה בעזרת דליים מלאים מים, אך אינה מצליחה להטביע את השיעמום השורר באולם.

בעקבות המטורף הראשון מופיע על הבד מטורף מסוג אחר לגמרי: לודביג השני מלך באוואריה, גיבור הסרט הגרמני המבויים על־ידי הלמוט קאוטנר. לודביג המסכן מאוהב בבמה ובמוסיקה, ומנסה להציג את האמלט

(המשך בעמוד 16)